

hed; men han veed dog vistnok, man skulde idetmindste troe, han vidste det, at der her i Landet er Mormoner, Baptister og flere andre Secter, og disse maae jo hve Tiende til vedkommende Præst lige saa godt som Medlemmerne af Menigheden. Nu troer jeg imidlertid ikke, at det er meget tilfredsstillende for dem at hve til en Præst, der efter deres Formening prædikter det rene Galskab; det er jo deres Formening og det er jo derfor, de have stilt sig ud af Folketirken. Men kan det bestyrke det gode Forhold i Sognet, at disse Mennecker selv bringe Præsten Lønnen for det, de saa stærkt hadle? Det kan jeg ikke troe. Jeg kan forstaae, at det kan virke helbdigt i en Menighed, naar Folk skulle præstere Naturalydelser og de komme med Gæs, Kyllinger eller Æg, at det er gode og velnærede Dyr og store Æg, de bringe, saa at Præsten ikke skal være nødt til at klage over, at det er magre Gæs eller Kyllingeæg; men dersom de nu tilfældigviis ikke have en fuldkommen feed Gaas, eller dersom der er nogle smaa Æg imellem dem, de bringe — den ærede Minister maa ikke forstante mig i, at jeg nævner disse Smaating, uagtet han vistnok vil finde sig „stødt“ derved, men der er overmaade mange Exempler paa, hvoreledes der bliver casseret visse Æg af en Snees, fordi de ere for smaa. — saa kan jeg ikke troe, at dette bidrager til at faae et godt Forhold tilveiebragt mellem Præst og Menighed. Imidlertid forhindrer vort Forslag jo ikke, at Præsten ogsaa i Fremtiden faaer sin Løn af de Folk i Menigheden, som søge ham; det kan jo godt bestemmes, at han skal sættes paa en fast Løn, men at den skal betales ham af Beboerne. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 3die Valgkreds (D. Müller) siger: Dersom een Menighed nu maa hve Mere, end man tillægger dens Præst i fast Løn, og en anden Menighed hder Mindre, end dens Præst har, saa faaer Præsten i disse Menigheder ikke hele sin Løn af Menigheden; saa

svarer jeg: den af den ærede Rigsdagsmand paapegede Udvei har samme Mangel, idet han antydede, at Lønningen for de smaa Embeder skulde forges derved, at der blev taget Noget bort fra de store Embeder og lagt til de mindre; men det, som Præsten i det mindre Embede faaledes fik til, kom jo heller ikke fra Menigheden, og det kunde altsaa heller ikke bestyrke det gode Forhold mellem Menighed og Præst, at han fik et Tilskud fra en anden Menighed. — Ved det Svar, den ærede Minister gav Rigsdagsmanden for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning), synes det, at han er kommen til at troe, at Udvalgets Forslag hviler paa den af den nævnte Rigsdagsmand udtalte finansielle Betragtning af Forholdet; Ministeren udtalte sig udtrykkelig, som om han meente, at det var derpaa Forslaget var bygget, men det er slet ikke derpaa Forslaget bevoer, og jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds vilde være kommen til at omtale dette Punkt, naar ikke den ærede Minister oprindelig selv havde kastet dette Spørgsmaal ind som Noget af det, han meente, der skulde overveies, uden dog at være en Hindring for at gaae ind paa Forslaget. Da Rigsdagsmanden for Holbø Amt's 2den Valgkreds ifølge denne Opfordring gif ind paa en Overveielse af Spørgsmaalet, saa meente Ministeren: Dersom jeg nu kan slaae denne Overveielse til Jorden, saa har jeg slaaet hele Forslaget til Jorden; men det er meget langt fra at være Tilfældet. Naar der siges, at der ikke vil vindes Noget for Statskassen ved at gaae ind paa Forslaget, saa siger jeg: lad os prøve det! Men jeg siger, at selv om det mathematisk kunde bevises mig, at der ikke var vundet en eneste Skilling for Statskassen derved, saa vilde jeg alligevel ansee det for en Binding at faae Forslaget vedtaget. Den ærede Minister maa saaledes lægge Mærke til, at dette Spørgsmaal slet ikke afgjør Forslagets Skæbne.